

RASTLINSTVO IN ŽIVALI

Antonio Porta (1955)

Oni jelen z budnim čelom stegnjenim v okolico
okroglo dirjajoč se na prostrani travnik
je napotil; v teku dolge trave
z vseh strani je grabil dokler ni od trobelike
okamnel. Drevo je širilo okostje
iskaje prostor med drevesi: s čopom v kratkem
se za pedenj dvignilo je nad višino gozda:
dva gozdarja sta drevo zaznamovala z žigom.
Ki sekiri kaže izhodišče za napad.
Žolti žužek splazil se je na drevo
k visokim listom širnim kakor jezera:
da bi se gugal. A hrbèt mu je prišel obrizgat
kljun kljunorožca rožnat in usločen kot slonokoščeni
most. Ta je pestiče liste in cvet raztegnil
do neslutelih razsežnosti: pod njimi so lahko
se ustavljali kolibriji in goste črede žužkov.
Ko ga je posekal, norec zmešani, jih je, med dvema
prstoma, raziskovavec malone iztrebil.
Ona miš nabrusila je iglaste oči strmeč
v oblak ki zmerom bolj napihnen se je naglo dvigal,
razlétel se je sikajoč razjarjene perjanice:
in tako razkrito je, puščavsko miš, pazljiv
kragulj raztrgal. Ptič na goste grme
je pozabil, dolgo dolgo glisto iz grude
je sesal: dva paglavca prijatelja,
z očmi na preži, sta uspela mu preluknjati
goltanec, nanj pribila v kljunu plen
pol notri in pol zunaj.

Prevedel Ciril Zlobec

(Pesmi so vzete iz antologije Sodobna italijanska lirika, ki bo predvidoma letos spomladi izšla pri Državni založbi Slovenije.)